

Навикавање детета на ношу

Дете постаје способно да свесно обавља пражњење тела тек пред крај прве или почетком друге године живота.

Навикавање детета на правилно пражњење организма захтева много стрпљења, педагошког такта и воље. Ако дете није обавило нужду док је седело на ноши, не треба га грдити. Груб поступак са дететом не само да ће успорити процес навикавања детета на ношу, већ ће код њега створити неурозу телесне функције и пркосно понашање према родитељима. Смиреним и пријатним опхођењем код детета ће се формирати правилан осећај за пражњење организма и неће више бити потребе да се ставља на ношу у једнаким временским размацама, већ ће оно само тражити ношу.

Разуме се, греше они родитељи који детету допуштају да се дуго игра и бескорисно седи на ноши, јер ће дете све то претворити у забаву и начин поигравања са родитељима. Дете треба стављати на ношу у временским размацама 2 – 3 сата, али да не седи дуже од 5 – 10 минута.

Сваки успех детета у навикавању на правилно пражњење организма треба похвалити, а дете тог узраста ће бити веома поносно и мотивисано да то понови.

Петар Јовановић, Родитељи и дете – педагошко – психолошки савети,

Панчево, 1995. године